

דומה? לבן מלך שהיתה לו כליה נאה וצנעה בחררו, והיה לו קם מבית אביו עשר ומכנית פomid, וליקחת הפל ומצנעת אותו פomid ומערבת הפל. לסוף ימים בקש לראות מה אסף ומה קבץ. הינו שפטות (ישעה מ) ומעריב אקבצק. ומה הוא בית אביו? שפטות ממזרחה אביה זורעך. מלמד שממזרחה מביא, וזורע במעריב, ואחר כך הוא

מקבץ מה שערע: ע"כ.

אמר רבי חייא, מקוה הימים זה צדיק. שפיט מגיע למקוה הימים, כתוב וירא אלהים כי טוב, וככתוב (ישעה 5) אמרו צדיק כי טוב. [וכן אור ראשון נקרא טוב, וכן בכל קトוב כי טוב, פט ליט השנו שא כתוב בו כי טוב] רבי יוסי אמר, ישראל הוא מקוה, שפטות (ירמיה 3) מקוה ריבוי. מקוה יישראל ה'.

רבי חייא אמר, זה צדיק, הינו מה שפטות קרא יפטים. משום שנחלים ומעינות ונחרות, את כלם הוא נוטל, והוא המקור של הפל והוא נוטל הפל. משום כך ימים. ועל זה וירא אלהים כי טוב, וככתוב (ישעה 5) אמרו צדיק כי טוב.

משום שהוא נרעם, הפריד בין يوم ראשון לשלייש ולא נאמר כי טוב בינייהם, שהרי ביום השלישי עשתה הארץ פרות מפה הצדיק תהה, שפטות ויאמר אליהם תדשא הארץ דשא עשב מזיעץ זרע עץ פרי. מי עץ פרי. דא עץ הדעת טוב ורע, דאיו עbid אייבין ופרין. עושה פרי דא שהוא עשה אבים ופרות. עשה

פרי - זה הצדיק יסוד עולם. למן - של כל בני אדם שיש להם רוח קדושה, שהוא פרי שאותו אילן וושם בהם רשות לנוינו. ומה הרטש? זהו ברית קדש ברית שלום. ובני מהימנותא למינו, למינו עאלין

משל למה שכבר דומה, לבן מלך שהיה לו כליה נאה וצנעה בחדרו, והיה לו קם מבית אביו עשור ומביא לה פomid ולוקמת הפל ומצנעת אותו פomid ומערבת הפל. לסתוף ימים בקש לראות מה אסף ומה קבוץ הינו דכתיב וממעריב אקבצק. ומאי ניהו בית אביו דכתיב ממזרחה אביה זרעך. מלמד שממזרחה מביא, וזורע במעריב, ואחר כך הוא מקבוץ מה שזרע.

(עד כאן מההשומות).

אמר רבי חייא מקוה הימים דא צדיק. דבד מטה למקוה הימים כתיב וירא אלהים כי טוב וכ כתיב, (ישעה 5) אמרו צדיק כי טוב. (וכן אור קדמאתה טוב אקרי. וכן בלחו בתיב בהו כי טוב. בר יומא תעניא דלא כתיב فيه כי טוב). רבי יוסי אמר ישראל מקוה אליה. דכתיב, (ירמיה 3) מקוה יישראל יי'.

רבי חייא אמר דא צדיק. הינו דכתיב קרא ימים. בגין דנחלתין ימבעין ונחרין בלחו נטיל לון ואיהו מקורה דכלא וαιיהו נטיל פלא בגין לכך ימים. ועל דא וירא אלהים כי טוב וכ כתיב, (ישעה 5) אמרו צדיק כי טוב.

יבגין דאתרים איה אפריש בין יומא קדמאתה לתליתאה ולא אפטמר כי טוב בגויה. דהא ביומא תליתאה עבדת ארעה אייבין מהילא דהאי צדיק. דכתיב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזיעץ זרע עץ פרי. מי עץ פרי. דא עץ הדעת טוב ורע דאיו עbid אייבין ופרין. עושה פרי דא צדיק יסוד דעתמא.

למינו דכל בני נשא דאית לון רוחא קדיישא. דאייה איבא דההוא אילנא רשים בהו רשים לא למינו. ומאי איהו ברית קדש ברית שלום. ובני מהימנותא למינו, למינו עאלין